

EVA LANGE

Tro, Hopp, Kärlek

Faith, Hope, Love

stockholm konst

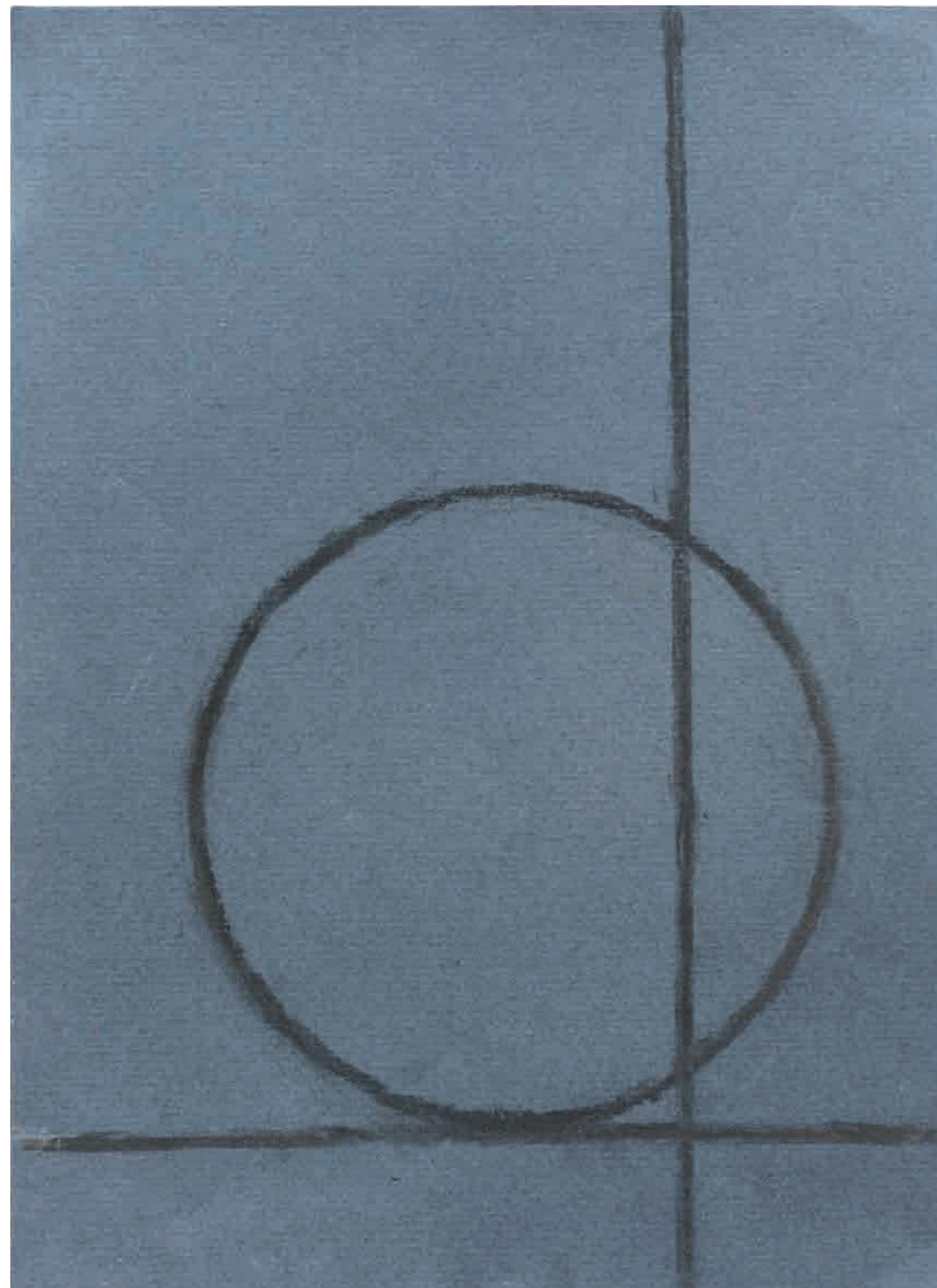

År 2017 firade Finland 100 år som självständig stat. Som en del av det officiella firandet initierades projektet *Två länder – en framtid*. Initiativtagaren var Finland/Hanaholmen – kulturcentrum för Sverige och Finland. Samarbetspartner i Sverige var Stockholm konst. Syftet var att i en konstnärlig gestaltning uttrycka den historiska och nutida gemenskapen mellan Finland och Sverige i ländernas huvudstäder. Initiativet har konkretiserats som två offentliga verk, ett i Stockholm och ett i Helsingfors. Den finska konstnären Marja Kanervos verk *ÅR TAL* invigdes på Engelbrektsplan i Stockholm i augusti 2017. Två år senare, i september 2019, är det dags för installationen av det svenska bidraget – Eva Langes konstnärliga gestaltning *TRO, HOPP, KÄRLEK* i Finland.

I utställningen på Kungl. Konstakademien i Stockholm presenteras modellerna i skala 1:1 till den skulpturgrupp som får sin permanenta hemvist vid det nyrenoverade centrala torget Skillnaden i Helsingfors. Utställningen har skapats med stöd av och i samarbete med Liljevalchs konsthall och Stockholm konst.

In 2017, Finland celebrated 100 years as an independent nation. As part of the official Centennial celebrations, the project *Two Countries – One Future* was launched. It was initiated by Hanaholmen – the Swedish-Finnish Cultural Centre in Finland, with Stockholm konst as its partner in Sweden. The purpose was to highlight the past and present affinity between Finland and Sweden in their respective capital cities. The initiative was manifested in two public works, one in Stockholm and one in Helsinki. The Finnish artist Marja Kanervo's work *ÅR TAL (YEARS)*, was unveiled at Engelbrektsplan in Stockholm in August 2017. Two years later, in September 2019, the Swedish counterpart, *FAITH, HOPE, LOVE*, will be inaugurated in Finland.

The exhibition at the Royal Academy of Art in Stockholm presents a 1:1 model of the sculpture group that will be permanently installed in the newly-refurbished central square Erottaja in Helsinki. The exhibition was designed with support from, and in collaboration with, Liljevalchs konsthall and Stockholm konst.

Eva Lange: Kolteckning på papper / Charcoal drawing on paper

Vi har Tron på gemenskapens värde,
Hoppet om en gemensam framtid
Och vissheten om att utan Kärlek kommer vi ingenstans.

Eva Lange

Tro, Hopp, Kärlek

Gigantiska fönster täcker den ena långväggen i den marmorvita ateljén på Södermalm i Stockholm. Gips-, frigolit- och dammkorn dansar i vårljuset som drar färgerna ur alla ting det träffar. Eva Lange arbetar. ”Jag slipar och slipar och blir aldrig färdig”, har hon tidigare berättat. Men färdig blir hon allt. Med varm hand överlämnas verken som en generös gåva till betraktaren som på egen hand får fortsätta sin egen känslöresa med dem.

En konstnärateljé är ett laboratorium för idéer och en verkstad på en och samma gång. I detta rum förverkligas (ibland även krossas) en konstnärns drömmar om att komma åt något alldeles speciellt, något unikt som ingen annan hittills formulerat, något omöjligt att uttrycka med ord. Eva Langes skaparkraft handlar om den outtröttliga strävan efter själva kärnan. Går det att skulptera fram regnet? Eller så abstrakta motiv som ”själ”, ”samvete” och ”ingenting”? Eva Lange har redan gjort det. Och nu fortsätter hon med att ge form åt ”tro, hopp och kärlek” – de stora ord som förlorar sin kraft när de förklaras och som kräver konkreta handlingar för att få sin gestalt.

Språket känns ofta otillräckligt för beskrivningar av Eva Langes konst. Trots att orden först flockas, trängs och stängas försvinner de plötsligt som om de gömde sig bakom verken. Skildringen skulle kunna göras väldigt koncis. Den nya skulpturgruppen består av fyra balanserade delar, *Ring-en*, *Lilla runda*, *Elefanten* och *Pinnen*, som tillsammans ingår en allians. I uttryckets enkelhet ryms symbolernas makt. *Ring-en* – som livets hjul, helheten och den oavbrutna rörelsen. *Lilla runda* som det kosmiska ägget, fullkomlighet och summan av allt. Och linjen, som gestaltas i *Elefanten* och *Pinnen* – bindande men ändå med möjligheten till en oändlig utvidgning. Tro, hopp och kärlek – som en magisk formel i skulptural gestalt.

Med minimala gester fångar Eva Lange skapelsens hemligheter. I hennes konst finns både ögonblickets och evighetens stillhet, både ömhet och kraft. Som få hittar hon den utsökta formen i det allra enklaste utan att förslava tingen. Hennes grundformer strävar inte efter perfektion utan efter uttryckets precision. Utgångspunkten är naturens livskraft. Och det är just naturen som Lange utgår ifrån när hon med minimalistisk klarhet skapar en vallmoblomma, en tulpan eller en elefant. Hennes objekt växer fram i gränslandet mellan det organiska och det abstrakta. Med Constantin Brâncuși delar hon intresset för en universell form, byggd av plastiska urelement och med rötter såväl i arkaisk som afrikansk tradition. Trots att inget konstnärligt uttryck är modernt för evigt finns det något i Eva Langes formspråk som trotsar tiden. Det talar med det förflutna och det blickar framåt.

Den vanliga resan för verk avsedda för offentliga platser leder från ateljén till slutdestinationen. I detta fall tar konsten en omväg genom utställningsrummet. Här fungerar de storskaliga modellerna som autonoma verk. Detta är möjligt just därför att Eva Lange behandlar gips, alabaster, marmor och terrakotta med samma vördnad. Hon får de anspråkslösa materialen att utstråla samma värdighet som de finaste. Materialens naturliga karaktär får prövas mot formens uppriktighet. Skulpturerna öppnar sig eller sluter sig samman som om de motståndslöst följde sin skapares anvisningar på väg att fullborda den konstnärliga visionen. Resultaten är häpnadsväckande. Anspråkslösa och monumentala på samma gång. Varje ting föds ständigt på nytt i det ombytliga ljuset.

På Skillnaden i Helsingfors får skulpturerna kroppar i hållbara material som Bohusgranit och stål. Luft och ljus som medskapare får central betydelse även här. Ljuset fortsätter att skulptera verken. Som en del av stadsrummet går *TRO*, *HOPP*, *KÄRLEK* i dialog med den omgivande arkitekturen och alla de människor som vistas där. Material och skalor, platsens historia och bruk, konstverkens estetiska och symboliska budskap påverkar varandra. Allting sjunger tillsammans, flerstämmigt i samma körverk.

Det offentliga rummet är en form av *theatrum mundi*, världens teater. Samhället utgör en scen. Vi ser och blir sedda. På gator och torg är vi skådespelare och publik i samma kropp. Frivilligt och ofrivilligt deltar vi i en föreställning, där konventioner är den kända delen i ett okänt manus. Planerade och slumpmässiga möten mellan människor och platser

fortgår här enligt en föränderlig koreografi, som bara delvis kan styras av stadsplanerare. Staden är vårt gemensamma rum. Det är så mycket som konsten inte kan göra. Men det finns saker som den är bra på. Konsten besitter bland annat förmågan att ladda sin omgivning med betydelser och förvandla anonyma ytor till platser med själ. Den kan skänka gemenskap åt främlingar och ge tröst åt dem som inte ens visste att de behövde den.

Det öde som ofta drabbar minnesmärken är att de snabbt sjunker in i stadsbilden och försvinner i osynlighet. Eva Langes skapelser inbjuder dock till samma uppmärksamhet oavsett om de visas i ett museirum eller på en offentlig plats. Trots att den visuella upplevelsen kanske sker i flanörens ögonvrå under den vardagliga brådskan fastnar de till synes enkla formerna i minnet. Utan socklar vilar verken tryggt på marken som om de på något magiskt sätt växte direkt ur jorden. I den balanserade men ohierarkiska kompositionen är alla fyra delar lika betydelsefulla. Här finns ingen fram- eller baksida, inget inre eller yttre rum. De har bara varandras skyddande närhet. Det är luften och ljuset som håller ihop delarna. Som förbipasserande i en värld av tecken blir vi en del av konsten. *TRO*, *HOPP*, *KÄRLEK* blir också en del av var och en.

Joanna Persman
Konsthistoriker

We have Faith in the value of community,
Hope for a common future,
And the conviction that we can get nowhere without Love.

Eva Lange

Faith, Hope, Love

Gigantic windows cover one of the long walls of the marble-white studio on Södermalm in Stockholm. Particles of plaster, Styrofoam and dust dance in the spring sunlight that brings out the colours in everything it falls on. Eva Lange is at work. “I hone and hone and never finish,” she once said. But finish she does, handing over her works with warm hands, as a generous gift to the viewers, who then embark on their own emotional journey with them.

An artist studio is at once both a workshop and a laboratory for ideas. In this space, the artist’s dreams of attaining something very special, something unique that has never before been formulated, something ineffable, are realised (and sometimes shattered). Eva Lange’s creativity is all about an indefatigable quest for the very core. Can rain be sculpted? Or such abstract motifs as “soul, “conscience” or “nothing”? Eva Lange has already done that. And now she moves on to give form to “faith, hope and love”, those momentous words that are robbed of their power when explained and can only be represented through concrete actions.

Language often feels insufficient when describing Eva Lange’s art. The words jostle, shove and battle for space at first, only to suddenly disappear, as though they were hiding behind the works. A concise description is possible, however. The new sculpture group consists of four balanced parts – *The Ring*, *Little Round*, *The Elephant* and *The Stick* – which form an alliance. The stylistic simplicity harbours powerful symbolism. The Ring – as the wheel of life, totality and perpetual motion. *Little Round* – as the cosmic egg, perfection and the sum of everything. And the line, represented by *The Elephant* and *The Stick* – binding, yet with a potential for unlimited expansion. Faith, hope and love – as a sculpted embodiment of a magic formula.

With minimal gestures, Eva Lange captures the secret of creation. Her art embraces both momentary and eternal stillness, both tenderness and force. Like few others, she can reveal the most exquisite in the simplest shapes, without enslaving the objects. Her primary forms strive not for perfection but for expressive precision. Her starting point is nature's life force. And nature is also what informs her work when she creates a poppy, a tulip or an elephant with minimalist clarity. Her objects evolve in the borderland between the organic and the abstract. She and Constantin Brâncuși share an interest in a universal form, consisting of plastic basic elements rooted in both archaic and African traditions. Although no artistic expression is modern forever, there is something in Eva Lange's imagery that defies time. It converses with the past and looks into the future.

The standard route for works intended for public places goes from the studio to the final destination. In this case, the art makes a detour to an exhibition space, where the large-scale models appear as autonomous works. This was possible because Eva Lange treats plaster, alabaster, marble and terracotta with the same deference. She can imbue humble materials with the same dignity as the most prestigious media. Their natural characteristics are tested against the honesty of the shape. The sculptures open up or close as though unresistingly following their creator's instructions on the way towards completing her artistic vision, with astonishing results. Modest and monumental at the same time, each object is forever reborn in the changing light.

At Erottaja in Helsinki, the sculptural volumes are made of durable materials such as Bohus granite and steel. Here, again, air and light are essential co-creators. The light continues to sculpt the works. As an element in the urban space, *FAITH, HOPE, LOVE* pursues a dialogue with the surrounding architecture and the people in the vicinity. Materials, scales, the history and activities of the place, the aesthetic and symbolic messages of the art, all are mutually influential. Everything sings in harmony, different voices in the same choral music.

The public space is a kind of *theatrum mundi*, a theatre of the world. Society is a stage, where we see and are seen. In streets and plazas, we are actors and audience in one body. Whether we want to or not, we participate in a drama, where conventions are the known part of an unknown script. Planned and coincidental encounters between people and places

occur perpetually here, according to the transient choreography that urban planners can only control in part. The city is our collective space. There is so much that art cannot accomplish. But there are things that it is good at. For instance, art has the ability to inject meaning into the environment and transform anonymous surfaces into places with a soul. It can give strangers a sense of belonging, and comfort those who weren't even aware they needed comforting.

A fate that often befalls memorials is that they quickly merge with the urban setting and thus fade into invisibility. Eva Lange's creations, however, invite the same attention regardless of whether they are shown in a museum or in a public space. Even if they are experienced in the visual periphery by people passing in the everyday rush-hour, their seemingly simple shapes tend to stick in our memory. The works rest firmly on the ground without plinths, as though they had grown magically from the earth. In the balanced but non-hierarchic composition, all four parts are equally important. There is no front or back, no inner or outer space. All they have is the protective closeness of one another. Air and light hold them together. Passing by in a world of signs, we become part of the work. And *FAITH, HOPE, LOVE* becomes part of each and every one of us.

Joanna Persman
Art historian

Eva Lange

Om konstnären:

Eva Lange, född 1935 i Stockholm, utbildades vid Konstfack och Kungl. Konsthögskolan. Sedan 1997 är hon ledamot av Konstakademien. Hon har haft en rad separatutställningar, bl.a. på Gotlands konstmuseum, Kungl. Konstakademien, Skövde konsthall samt i Riga och Vilnius. Hennes verk har ingått i gruppställningar på Liljevalchs, Millesgården och Skulpturens hus i Stockholm. Lange har även ställt ut på flera platser i Indien, bl.a. i New Delhi. Hon har skapat ett flertal offentliga gestaltningar. Hennes verk finns representerade på Moderna museet, Göteborgs konstmuseum, Museum for Foreign Art i Riga, Lettland, Museum Anna Nordlander i Skellefteå m.fl. Som första kvinna belönades Eva Lange med Sergelpriset 2015.

About the artist:

Eva Lange, born in Stockholm in 1935, studied at the Konstfack University College of Arts, Crafts and Design and the Royal Institute of Art. She is a member of the Royal Academy of Fine Arts since 1997, and has had solo exhibitions at several venues, including Gotlands Konstmuseum, The Royal Academy of Fine Arts, Skövde Konsthall, and in Riga and Vilnius. Her works were included in group exhibitions at Liljevalchs Konsthall, Millesgården and Skulpturens Hus in Stockholm. Lange has also exhibited in New Delhi and other places in India. She has created a number of public works of art. She is represented in the collections of Moderna Museet, Göteborgs Konstmuseum, the Museum for Foreign Art in Riga, Latvia, Museum Anna Nordlander in Skellefteå and other institutions. Eva Lange was the first woman to be awarded the Sergel Prize in 2015.

Utställning / Exhibition

Eva Lange: TRO, HOPP, KÄRLEK / FAITH, HOPE, LOVE

24.08–29.09.2019

Kungl. Konstakademien, Stockholm / Royal Academy of Fine Arts, Stockholm

Galleri Väst & Ateljén

Offentlig gestaltning / Public Art

Adress: Skillnaden, Helsingfors / Address: Erottaja, Helsinki

Beställare / Commissioned by: Stockholm Konst & Hanaholmen – kulturcentrum för Sverige och Finland

Titel / Title: TRO, HOPP, KÄRLEK / FAITH, HOPE, LOVE

Material: Bohusgranit, stål / Materials: Bohus granite, steel

Konstprojektledare / Artistic project manager: Susann Brännström

Förvaltare: Helsingfors konstmuseum / Administrator: Helsinki Art Museum

Katalog / Catalogue

Ansvarig utgivare / Publisher: Stockholm konst

Redaktör / Editor: Joanna Persman

Text: Joanna Persman

Översättning / Translation: Gabriella Berggren

Korrektur / Proof-reading: Norden & Berggren HB, Margaretha Schön

Foto / Photo: Mattias Lindbäck, Patric Leo

Grafisk form / Graphic design: Patric Leo

Tryck / Print: TMG Stockholm, 2019

© 2019 Stockholm konst, konstnär, författare, fotografer

/ Stockholm konst, the artist, author, photographers

Stockholm konst, 2019